

missionen har undersøgt hele denne Sag og er kommen til det Resultat, at det Arbejde, der hidtil er gjort, kan man ikke blive staaende ved. Heller ikke de Former, under hvilke Ædruelighedsarbejdet er fremmet, ere tilstrækkelige; vi gaa for langsomt frem ad Ædruelighedens Bane, og de fleste ærede Talere, der have haft Ordet i denne Sag her i Salen, have støttet denne Betragtning.

Overfor et saadant enstemmigt Forslag fra Ædruelighedskommissionen og saa megen Sagkundskab tør man vel ikke have et absolut afvigende Standpunkt, men jeg maa dog sige, at jeg har ikke tilstrækkelig Tro paa, at de Veje, som ere anviste, ere de heldigste, eller at de ville føre hen imod Maalet. Jeg tror, at man vil blive skuffet, hvis Forslaget ikke ændres paa adskillige Punkter. En Lov skal være saaledes affattet, at den kan overholdes, og i saa Henseende tror jeg, at det forelagte Lovforslag har adskillige Mangler. Det vil blive meget vanskeligt for Politiet at kontrollere, at denne Lov bliver overholdt i sine Enkeltheder, og det vil blive endnu mere vanskeligt for Befolkningen selv at overholde den, og en Lov skal dog være saaledes indrettet, at retskafne Mennesker kunne overholde den og ikke være henviste til at se igennem Fingre med, at Loven bliver overtraadt Gang efter Gang, thi derved demoraliserer man Befolkningen.

Jeg skal nu gaa over til at paapege nogle af de Punkter i Loven, som jeg mener ere uheldige og bør ændres. Det første, der springer i Øjnene, naar man gennemlæser Forslaget, er den store Forskel, man gør paa Købstad og Land. Hvad der er tilladt i Købstaden, forbyder man rask væk paa Landet. I Byen giver man den, som har almindeligt Næringsbevis, Ret til at herbergere og beværte de herbergerede med stærke Drikke, men paa Landet kræver man, at den, der vil have samme Ret, skal have Bevilling dertil. Paa Landet erhverves Næringsretten som Beværter med stærke Drikke kun for 5 Aar, men i Købstaden er den samme Næringsret livsvarig. Hvorledes vil man tro, at man kan faa opfyldt de skarpe Fordringer, som jeg antager, man vil stille til Indretning af lyse, rummelige og tidsvarende Lokaler, hos en Beværter paa

Landet, naar han kun faar sin Bevilling paa 5 Aar og kan risikere, at Bevillingen efter 5 Aars Forløb ikke bliver fornyet? Paa dette Punkt trænger Lovforslaget øjensynlig til en Ændring. Paa Landet kunne $\frac{2}{3}$ af Befolkningen forbyde baade Beværtning og Handel med stærke Drikke, men i Byerne giver man ikke Befolkningen den samme Ret.

Og hvad er det saa for en Afstemning, man har foreslaaet? Jeg tror, at alle de Afstemningsregler, man har foreslaaet, ville faa grumme liden Betydning. Man har foreslaaet, at $\frac{2}{3}$ af samtlige stemmeberettigede kunne nægte enten Beværtning eller Handel med stærke Drikke. Men de, som ville stemme Ja, have ikke nødig at gaa hen til Afstemningsstedet, de kunne rolig blive hjemme, saa regnes deres Stemme som Ja. Kun den, som vil stemme Nej, er pligtig til at møde paa Valgstedet. Hvis man vil overføre denne Maade at stemme paa paa andre Forhold, er jeg sikker paa, at der vil rejse sig et Ramaskrig derimod og med stor Ret. Jeg tror absolut, der maa indføres en Ændring paa dette Punkt, hvis man vil gaa ud og fortælle Befolkningen, at denne Sag er lagt i Befolkningens egen Haand.

Der er altsaa vidt forskellige Regler for Land og By eller Land og Købstæder. Hvorledes er Forholdet nu? Vi have nogle Handelspladser, hvorledes ere de stillede? Frederiksberg f. Eks. med sine 88,000 Indbyggere, Marstal med over 3,000. Saa er der de store Landsbyer, som Hellerup med 9,000, Ordrup med 8,000, Lyngby med 4,300, Herning med 4,700, Struer med 3,500, Odder med 3,300 og Haslev med 2,800 Indbyggere. Og vi have mindst 25 Byer, som have under 4,000 Indbyggere. For disse store Landsbyer, som ere bymæssigt bebyggede, har man ganske vist gjort en Undtagelse i Lovens § 30, det er jeg ikke blind for. De samme Regler, som gælde for Byerne, kunne overføres til disse Landsbyer. Men dette er gjort afhængigt af Amsraadets Beslutning. Man har altsaa givet disse Byer Amsraadet fuldstændig i Vold med Hensyn til Opnaaelsen af samme Begunstigelse som Købstæderne. For Byerne har man indført den Bestemmelse, at i visse Kvarterer kunne Grundejerne sætte sig imod, at der